

20th November 1963]

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, viz., three, a poll will be taken on the 23rd November 1963 between the hours of 10 a.m. and 1 p.m.

V.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS URBAN LAND TAX BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 2 OF 1963), AS AMENDED BY THE SELECT COMMITTEE—cont.

MR. SPEAKER: Now the discussion on the Madras Urban Land Tax Bill, 1963, will be continued. The hon. Member, Sri Saw Ganesan will now speak.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நகர்ப்புற நிலவரி மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டியின் சிபாரிசுகளோடு இங்கு வந்திருக்கிறது. அதில் நான் ஒரு உறுப்பினன் என்ற முறையில் என்னுடைய மறுப்புக் குறிப்பையும் கொடுத்திருக்கிறேன். அதிலும் பல விவரங்கள், காரணங்கள் இவைகளையும் கூறியிருக்கிறேன். இந்த விதியின் பிரகாரம் ஒரு சொத்தின் தற் கால மதிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதன்மீது வரி விதிக்கின்ற அதிகாரத்தை அரசாங்கம் பெறுகிறது. இந்த நகர்ப்புற நிலங்களுக்கு முதன் முதலில் வரி போட்டது சென்னையில்தான். பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மென்ட் முதன்முதலில் இந்த நாடு முழுவதிலும் போட்ட பல வரிகளில் முதலாவது இந்த க்விட் ரென்ட் என்பது தான். பழைய நூல்களி லிருந்து—குறிப்பாக— “The Manual of Administration of the Madras Presidency” என்கிற நூலிலிருந்து, இந்த உண்மைகள் எல்லாம் நமக்குத் தெரியவருகிறது. அப்போது க்விட் ரென்ட்டும் துப்புரவு, Secavanging Tax, வரியும் சேர்த்து விதிக்கப் பட்டது. பின்னால் இந்த வரி இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு க்விட் ரென்டை (ஈஸ்ட் இன்டியா கம்பெனியும்) கிழக்கிந்திய கம்பெனியும், மற்றொரு பகுதியை கார்ப்பரேஷன் அல்லது நகரசபையும் பெற்றது. பின்னால் நகரசபையே இந்த வரி யை விதிக்கலாம் என்று அனுமதி கொடுத்துவிட்டு க்விட் ரென்ட் மட்டும் இருந்தது. பிற்காலத்தில் அதுவே சென்னை யில் காணிவரி, மனைவரி என்ற பெயர்களைப் பெற்று இருந்து வருகிறது. இவற்றையெல்லாம் நாம் மனத்திலே கொள்ள வேண்டும். இப்போது விதிக்கின்ற வரி ஒரு சொத்தின் தற் கால மதிப்பு என்னவாக இருக்கிறது என்று பார்த்து வரி விதிப்பதாக அமைகிறது. மதிப்பு என்பது வருமானமாக அமைய மாட்டாது. ஒரு ரூபாய்க்கு வாங்கிய ஒரு பொருள் என்னிடத்தில் இருப்பதாக வைத்துக் கொண்டால், அது பிற ஒருவரிடமிருந்து எப்பொழுது ரூபாய் பத்துக்கு மதிப்பை பெறுவதுடன் ரூபாய் பத்துக்குக் கை மாறுகிறதோ அப்போது தான் அது வருமானமாக உரு எடுக்கும். ஒரு பொருள் பிறருக்கு விற்ப் பிறகுதான் வருமானம் என்ற வடிவத்தை கொள்ளும். எனவே அந்த வகையில் பார்க்கும்போது எந்த ஒரு பொருளும் எந்தத் தொகைக்கு வாங்கப்பெற்றதோ அந்தத் தொகையின்

[திரு. சா. கணேசன்]

[20th November 1963]

மதிப்பையுடையதாகவே இருக்கும். அதுவல்லாமல் ஒரு பொருள் விற்கப்படாமல் தங்கள் கையில் இருக்கும்போதே பிறருடைய மதிப்பை வருமானமாக மதிப்பிடுவது பொருளாதார அடிப்படையில் பொருத்தமாக அமைய மாட்டாது என்பதை முதன் முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக என்னுடைய பாட்டன் மதராஸ்காரராக இருந்தார் என்று வைத்துக்கொள்வோம்—இப்போது இந்தச் சட்டம் மதராஸுக்குத் தான் பொருந்துவதாக இருப்பதால் மதராஸ்காரராக இருந்தார் என்று எடுத்துக்கொள்வோம்—என்னுடைய பாட்டன் ஏதோ இங்கு ஒரு தொழில் செய்து பிழைத்துக் கொண்டிருந்தார். அதன் மூலமாக சுமார் 1,000 ரூபாய் அளவிற்கு முத்தியாலுப்பேட்டையில் ஒரு வீட்டை வாங்கியிருந்தார். அதன் பிறகு அவருடைய மக்கள் அந்த வீட்டை தாங்களே அனுபவித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இன்னும் விற்கப்படவில்லை. அதே வழியில் வந்த நான் இங்கு ஏதோ தையல் தொழில் செய்தோ அல்லது ஏதோ கிளார்க் உத்யோகம் பார்த்துக்கொண்டோ அதே வீட்டில் இருந்துவருகிறேன். இப்போதுள்ள மார்க்கட் நிலவரப்படி அந்த வீட்டுக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய் வரை மதிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் நான் அந்த வீட்டை வாடகைக்கு விடவில்லை, விற்கவும் இல்லை. நானே இருந்து வருகிறேன். எனது பாட்டன் அன்றிருந்த நிலையில், 20 ரூபாய் 50 ரூபாய் என்று சேர்த்து அப்போதுள்ள நிலையில் வீட்டை வாங்கினார். அப்போது அவருக்கு அந்த வீட்டுக்கு 1,000 ரூபாய் தான் ஆனது.

ஒரு கிரவுண்டு அப்போது 25 ரூபாய்க்கு அல்லது 50 ரூபாய்க்கு வாங்கிய நிலம் இப்போது 5,000 ரூபாய் அல்லது 10,000 ரூபாய் அல்லது 20,000 ரூபாய் மதிக்கப்படுகிறது, அல்லது மதிக்கப்படக் கூடும், சுற்றிலுமுள்ள விலை நிலவரம் அப்படி இருக்கிறது என்று சொல்லி, அதற்கு வரி விதிப்பதானால், அந்த வீட்டில் ஒரு தையல் கடை போட்டுக் கொண்டு அல்லது களார்க்காக வாழுகிற ஒருவர் அந்த வீட்டில் இருந்துகொண்டிருப்பானால், அவருடைய பொறுப்பு எவ்வளவுக்கு உயர்ந்து விடும் என்பதை மறந்து விடப்படாது.

அதே மாதிரி தான் பிற ஜில்லாக்களுக்கு, பிற நகரங்களுக்கும் இது விஸ்தரிக்கப்படக்கூடும். எனவே இதனால் ஏற்படக் கூடிய துன்பம் எல்லோருக்கும் வளரக்கூடியதாக இருக்கும். இது நியாயமும் தர்மமுமாகாது. சட்டசம்மதமானதுமல்ல. முன்னைய ஆட்சியின் வாக்குறுதிகளைத் துடைத்துத்தெறிவதுமாகும். அதற்கு நல்ல ஒரு உதாரணம் குறிப்பிட வேண்டுமானால், அந்த மான்யுவலிலேயே பச்சையாக இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்—

‘It is however, permanent, not liable to be modified periodically and is payable in arrears in one payment and not in instalments.’

20th November 1963]

[திரு. சா. கணேசன்]

எவ்வித ஐயத்திற்கும் இடமின்றி முன்பு இப்படியெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது புதிய சட்டத்தின் மூலமாக அது மாற்றப்படலாம். மாற்றப்பட்டாலும், மாற்றுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று அரசாங்கம் வாதாடலாம், உரிமை இருந்தாலும், எந்த அடிப்படையில் முன் இந்த வரி போடப்பட்டது என்பதை மறந்துவிடப்படாது.

அதையும் விட்டு வேறு ஒரு வகையில் பார்த்தால் இப்போது ஒரு வீட்டுக்கு வாடகையின் மதிப்பு அல்லது நிலத்தின் மதிப்பு, சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையின் பெருமான மதிப்பு கூடியிருக்கிறது என்று சொல்லி 500 ரூபாய், அல்லது 100 ரூபாய் அல்லது 50 ரூபாய் வரி என்று போட்டால், ஒருவர் பல வீடுகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம், அப்போது அவைகளில் குடியிருப்பவர்கள் தூற்றுக்கணக்கானவர்களாக இருக்கலாம், அது அவர்கள் தலையில் தான் திரும்ப வந்து சேரும். வீஸ் அண்ட் ரெண்ட் கண்ட்ரோல் ஆக்ட் இருக்கிறதே, அதிலே இந்த விபரம் சுந்தமர்கப் போடப் பட்டிருக்கிறது 6-வது விதியிலே—

“6. Increase over rent in certain cases.—Where the amount of the taxes and cesses payable (including any new tax or cess which has become payable) by the landlord in respect of any building to a local authority for any half-year commencing on the 1st April 1950, or any later date exceeds the amount of the taxes and cesses payable in respect thereof to the same or any other local authority for the half-year ending on the 30th day of September 1946, or for the first complete half-year after the date on which the building was first let, whichever is later, the landlord shall be entitled to claim such excess from the tenant in addition to the rent payable for the building under this Act.”

இதை மனதிலே பதித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அதற்கு மேலே இதிலேயும் விட்டு விட்டால் குறை ஏற்பட்டு விடுமோ என்று சொல்லி இங்கே 31-வது க்ளாஸிலே இது தெளிவு படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த போர்ஷனை மாத்திரம் படிக்கிறேன்—

“The Court, authority, or officer empowered to fix the rent under any of the said Acts, may, on application from the owner, add to the annual rent aforesaid, an amount not exceeding the urban land tax payable under this Act.”

என்று இப்படி எல்லாம் வழிவகை செய்து விட்டதாலே என்ன வரி விதித்தாலும் அது இறுதியிலே குடியிருப்பவர் தலையில் தான் வந்து விடியும். முடிவில் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்றால், “இஞ்சி லாபம் மஞ்சியிலே” என்று சொல்லுவார்கள்; அதன்படி பார்த்தால் இப்படி வரி போடுவதால் வீட்டு வாடகை அதிகரித்து விடும். அதில் குடியிருக்கக் கூடிய ஊழியர்கள் வாடகையெல்லாம் கூடி விட்டது. சம்ப

[திரு. சா. கணேசன்]

[20th November 1963]

ளத்தை உயர்த்துங்கள் என்று இங்கே வந்து நிற்பார்கள். மேலும் இதை அமல் நடத்த, வரியை வசூல் செய்ய என்று போடப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பளம் எல்லாம் கணக்கிட்டால் நிகரலாபமாக அல்ல நஷ்டமாக நம்மைச் சேரும்.

அதற்கும் அதிகமாக கணிப்போமானால், சென்னை போன்ற நகரங்களில் வீடு கட்டும்போது காலியிடம் விடுவது கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, டவுன் ப்ளானிங் ஆக்ட் மூலமாக. சென்னை நகரத்திலே ஒரு சிறிய, ஒருவர் வாழுகிற ஒரு குடித்தன வீடு கட்டவேண்டுமானால் ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி டவுன் ப்ளானிங் ஸ்கீமிலே வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய நிலைமை சவுத் மைலாப்பூர் டவுன் ப்ளானிங் ஸ்கீமில் கூட இருக்கிறது. அதிலே “எ ட்வெல்விங் ஹவுஸ்” என்று சொல்லப்படும் குடியிருப்பு வீடு கட்டும் மனையின் விஸ்தீரணமாக ஒரு ஏக்கராவது இருக்கவேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறது. ஒரு ட்வெல்விங் ஹவுஸ் என்றால் ஒரு சமயற்கட்டி, ஒரு சாப்பாட்டுக் கட்டி, ஒரு வரவேற்புக் கூடம் கூடியதுதான் என்று வரையறை செய்கிறது. லெட்ரீன் வேண்டுமானால் இரண்டு அல்லது மூன்று இருக்கலாம். இப்படி வரையறை செய்யப்பட்டு அதற்குட்பட்டதுதான் ஒரு ட்வெல்விங் ஹவுஸ் என்று நிர்ப்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு, ஒரு ஏக்கரில் ஒரு வீடுதான் கட்டவேண்டும் என்ற சட்டத்திற்கு கட்டுப்பட்டு கட்டிய பிறகு வீடு, நிலம் எல்லாம் ஒரு ஏக்கர் இருக்கிறது என்று அந்த நிலத்திற்கு வரி விதிக்கிறேன் என்று சொல்வது தர்மமாக இராது, நியாயமாக இராது.

இன்னொன்று. நிலத்திற்கு மதிப்பு எல்லாம் எப்படி ஏறியது? நல்லவர்கள், கற்றவர்கள், நாகரிகமாக இருக்கிறவர்கள், சுத்தமாக இருக்கிறவர்கள், சுகாதாரமாக இருக்கிறவர்கள் குடியேறி தாங்கள் இருக்கும் இடத்தை வசதியாக, அழகாக, பொலிவாக, ஏன் மணமாகக் கூட, மலர்த் தோட்டங்களுடன் வைத்து இருக்கின்ற காரணத்தினால் அந்தப் பகுதியில் மற்றவர்கள் குடியேற விரும்புகிறார்கள். அந்த முறையில் சுத்தமாக இருந்த காரணத்தினால் அதற்கு மவுசு வந்தது. அதன் காரணமாக விலையும் கொஞ்சம் ஏறியிருக்கலாம். இப்போது அதற்கு அதிகமான வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? “நீ ஏன் கற்றவனாக இருந்தாய்?, ஏன் நல்லவனாக இருந்தாய்?, ஏன் சுகாதார முள்ளவனாக இருந்தாய்?, ஆகவே, இது உனக்கு தண்டனை” என்று சொல்லுவது போல் அமைகிறதா? இல்லையா? நல்ல தனத்திற்கும், கற்றமைக்கும், சுகாதார நிலையோடு வாழ்வதற்கும் தண்டனை விதிப்பது என்றால் யாரிடம் முறையிடுவது? ஆண்டவனிடம் தான் முறையிடவேண்டும். (சிரிப்பு) இதை நாம் நன்றாக மனத்திலே கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

20th November 1963]

[திரு. சா. கணேசன்]

இந்த மதிப்பு கூடியது யாரால் ஏற்பட்டது என்பதையும் மறந்து விடுவதற்கில்லை. நிலத்திற்கு மதிப்பு கூடிற்று என்றால் வேறு யாரும் செய்யவில்லை. சூழ்நிலையும், அவர்களுடைய ஒழுக்கமும், அவர்களுடைய பண்பாடும், நாகரீகமும் அந்தப் பகுதிக்கு மதிப்பை உயர்த்தியது; அரசாங்கமோ அல்லது மற்றவர்களோ உயர்த்தி விடவில்லை. அப்படி இருக்கும்போது வரி விதிக்கவேண்டும், அல்லது விதிக்கலாம் என்று அனுமதிப்பது பொருத்தமாக இராது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆயிரம் ரூபாய்க்கு 4 ரூபாய் வரி என்று, அவ்வளவு அதிகமாகக் கூட இல்லை என்று பொருள்படும்படி கனம் உறுப்பினர் கலியாணசுந்தரம் பேசினார்கள். (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் குறுக்கீடு) நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் தான் புல்லுக்கும் பொசியும் என்பதை மறந்து விடப்படாது. மிகப் பெரியவர்கள், லட்சாதிபதிகள், கோடசுவரர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்கு நன்றாக வரி போடுங்கள், ஆட்சேபிக்கவில்லை, யாராக இருந்தாலும் சரி. ஏழைகள், விட்டைத் தவிர கதையில்லை என்று விட்டிலே குடியிருப்பவர்களுக்கு, எதிர்பாராத வகையில் மவுண்ட் ரோடுக்குப் பக்கத்தில் அல்லது மண்ணடிக்குப் பக்கத்தில்—அந்தக் காலத்தில் மண்ணடிக்குப் பளாக் டவுன் என்று தான் பெயர் இருந்தது—அத்தகைய பளாக் டவுனில் அல்லது கருப்பர் பகுதியில் வாழ்ந்து விட்டார் என்பதற்காக தண்டனை கொடுப்பது நியாயமாக இருக்காது, தர்மமாக இருக்காது. நான்கு சத விகிதம் தான் என்று சொன்னாலும் அன்றைக்கு 25 ரூபாய்க்கு வாங்கியது இன்றைக்கு 1,000 ரூபாயாக மதிக்கப்படுகிறது என்பதை மறந்து விடப்படாது. இந்தக் கணக்கில் பார்க்கும்போது, இங்கே நம் செக்ரெட்டேரியட்டில் அல்லது வேறு தொழில்துறையில் சாதாரண நிலையில் இருக்கிற ஒரு மனிதன் இருக்கிறான். அப்படி இருப்பவர்கள் 150 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தகைய ஒரு வீட்டில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக, எதிர்பாராத வகையில் 40,000 ரூபாய் அல்லது 20,000 ரூபாய் மதிப்புக்கு வந்து விட்டது, மவுண்டு ரோடுக்கு அல்லது மண்ணடிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு சந்தில் இருப்பதால். ரூபாய் 40,000, 20,000 என்று வைத்துக்கொண்டால், 40 x 4 ரூபாய் 160; அல்லது 20 x 4 ரூபாய் 80 டாக்ஸ் கட்டவேண்டும், ரூபாய் 50 சம்பளக் காரர். எல்லா இடங்களிலும் இப்படித்தான் என்று சொல்லவில்லை. இதற்கு மாறுபட்ட நிலையாகவும் இருக்கலாம். இதை நாம் மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். இதுமாதிரி இருக்கும்பொழுது ஒன்றை நாம் உறுதியாக வைத்துவிடலாம். பெரிய மாட மாளிகைக்காரர்களுக்கு என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள், அவைகளைக்கூட விட்டுவிடலாம். ஆனால், சாதாரணமாக, வாடகைக்கு விடாத நிலையில்; தானே குடியிருக்கிற எந்த வீடும் இதற்கு விலக்கு என்று

[திரு. சா. கணேசன்] [20th November 1963]

ஆக்கிவிடவேண்டும். கிட்டத்தட்ட நம்முடைய மதிப்புக் கணக்கை வைத்து, ரூபாய் 40,000, 50,000 இப்படியிருக்கிற மதிப்புக்கு உட்பட்ட வீடுகள்—ரூபாய் 40,000; என்பது பெரிய தொகையாகத் தெரியலாம், ஆனால், சாதாரணமாக சென்னையில் ஒரு 'ஸி' டைப் வீடு ரூபாய் 40,000 ஆகிறது, கிரௌண்டையும் சேர்த்து, கட்டிடத்தையும் சேர்த்து, பிட்டிங்ஸ் வகையாளுக்களையும் சேர்த்துப்பார்த்தால். அந்த ஒரு அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு, இந்த மதிப்புக்குட்பட்ட இடங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் வரி விலக்கு என்று போடுவது பொருத்தமாகவும், நியாயமாகவும் இருக்கும். ரூபாய் 50,000 மதிப்புக்கு உட்பட்ட இடங்களுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விதி விலக்கு, அதற்கு மேற்பட்ட இடங்களுக்கெல்லாம் வரி என்று சொல்லிவிடலாம். அதற்காக வாடகைக்கு குடியிருப்பவர்களெல்லாம் ஏழைகள் என்பதில்லை. சில இடங்களில் குடியிருப்பவர்கள் ஏழைகளே தவிர, கடைத்தெருவில் வாடகைக்கு விடப்பட்ட இடங்களில் வாடகைக்கு குடியிருப்பவர்கள் பெரிய கோடிசுவர்களாக இருப்பார்கள். உடமைக்காரர்கள் ஏதோ கைம்பெண்ணை இருக்கலாம், கால் உடைந்தவனாக இருக்கலாம், கை உடைந்தவனாக இருக்கலாம். துக்கானிகடையாக இருக்கும், அதிலிருந்து வருகிற வாடகையை வைத்துக்கொண்டு ஜீவனம் நடத்துபவராக இருக்கலாம், ஆகவே, மவுண்டு ரோடில் வாடகைக்கு இருப்பவர்கள் எல்லாம் அநேகமாகப் பணக்காரர்களாக இருப்பார்கள், வீட்டுக்கு உடையவர்களில் ஏழைகளாக இருப்பார்கள், பலர். எல்லோரும் எங்கும் ஒரே மாதிரி இருப்பார்கள் என்பது அல்ல. இதை யெல்லாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். குடியிருப்பவர்கள் எல்லாம் ஏழைகள் என்றும் சொல்ல முடியாது. குடியிருப்பவர்கள் எல்லாம் பணக்காரர்கள் என்றும் சொல்ல முடியாது. வாழ்க்கைக்காக குடியிருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் ஏழைகளாக இருப்பார்கள், தொழிலுக்காக குடியிருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் பணக்காரர்களாக இருப்பார்கள். அந்த அடிப்படையை மறந்துவிடக்கூடாது. இதை மனத்திலே கொண்டு வரிவிதிப்புகளை நாம் செய்ய வேண்டும். அந்த நிலையில் இந்த மசோதா அமையவில்லை. ஆனதினாலே, நான் இதை அழுத்தமாக எதிர்க்கிறேன் என்று புலப்படுத்திக்கொண்டு, அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, நகர நிலவரி மசோதா கனம் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மாமன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டு, பல உறுப்பினர்கள் அதன் மீது தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்கூறிய கருத்துக்களைத் தொகுத்து, மீண்டும் வலியுறுத்துகிற வகையில் நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

20th November 1963]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இந்த நகர நிலவரி மசோதா புதியதாகக் கொண்டுவரப் படுகிறது. இந்த வரி புதியதாக போடப்படுகிறது. நகரத்திலுள்ள நிலத்தினமீது இந்த வரி புதியதாக போடப்படுவதன் காரணமாக, வருமானம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அரசினர் செய்கின்ற பணிகளின் காரணமாகவும், நகராட்சி மன்றங்கள் ஆங்காங்கு செய்கின்ற பணிகளின் காரணமாகவும், நகர்ப்புறங்களிலுள்ள நிலங்களில் மதிப்பு உயர்கிறது என்பது ஓரளவுக்கு உண்மைதான். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் உறுப்பினர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் தெரிவித்தது போல, அந்தந்தப் பகுதியில் வாழ்கின்றவர்கள் பொலிவுற வைத்திருப்பதன் காரணமாகவும், அவற்றைப் பொருத்தும், அந்த மதிப்பு உயர்கிறது என்பதும் உண்மைதான். நகர்ப்புறங்களைப் பொறுத்த வரையிலும், மதிப்பு வளர்கிறது. அப்படி வளர்கின்ற மதிப்பின் காரணமாக, அதிலே வாழ்கின்றவர்களுடைய நிலையும், அவர்களுடைய வருமானமும் எந்தெந்த வகையிலே உயர்கின்றன என்று கண்டறிந்து, இன்னென்ன வகைகளிலே நகர்ப்புறங்களில் நிலங்கள் இருப்பதன் காரணமாக அவர்களுக்கு வருமானம் உயர்கிறது, ஆகவே அந்த வருமானத்தின் பேரில் வரி போடுவதன் மூலம் ஓரளவுக்கு வருமானத்தை அரசு எதிர்பார்க்கிறது என்று கூறினால், அது ஓரளவுக்கு நியாயமாக இருக்க முடியும்.

ஒருவர் 10 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலே நகர்ப்புறத்தில் ஒரு நிலத்தை ரூபாய் 300-க்கு வாங்கி, அதனுடைய சூழ்நிலையின் காரணமாகவோ, அல்லது தொழில் துறைகள், மற்றவைகள் வருவதன் காரணமாகவோ நகரத்திற்கு அதிகமாக மக்கள் விரும்பி வந்து சேருவதன் காரணமாகவோ மக்களுக்கு செய்து தரப்படுகின்ற பணிகளின் காரணமாகவோ, அந்த நிலத்தினுடைய விலை உயர்ந்து 10 ஆண்டுக்கு முன் ரூபாய் 300 ஆக இருந்தது, ரூபாய் 3,000-க்கு ஏறக்கூடும். ஒருவர் ரூபாய் 300-க்கு வாங்கி ரூபாய் 3,000-க்கு விற்கும்பொழுது அவர் அதிகமான லாபத்தைப் பெறுகிறார். அந்த லாபத்தின்மீது ஒரு வரியை விதித்து நாம் வாங்குவது நல்லது என்று சொல்லும்பொழுது, அது நியாயமாகப்படும். ரூபாய் 300-க்கு வாங்கி அவனே அந்த இடத்தில் தொடர்ந்து பல ஆண்டு காலமாக குடியிருந்தால், அந்த நிலத்தைப் பொருத்து அவனுடைய வாழ்க்கை வருமானம் உயருவதற்கு எந்த வகையும் ஏற்படாது. எனவே, நகர்ப்புறங்களில் நிலம் வைத்திருப்பதன் காரணமாக வருமானம் உயர்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது என்றால், அந்த வாய்ப்பு ஏற்படுகின்ற நிலையில் வரி போட்டு அதன் மூலம் ரூபாய் 300-க்கு வாங்கி, ரூபாய் 3,000-க்கு விற்பதன் காரணமாக 10 ஆண்டு காலத்தில் ரூபாய் 2,700 ஒருவனுக்கு வருமானம் மிகும்பொழுது, அதில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் போட்டு, அதன் மூலம் அரசு வருமானம் பெற முயலுகிறது என்றால், அதில் ஓரளவுக்கு நியாயம் இருக்க முடியும். எனவே, நிலத்திற்கு என்று பொதுவாக வரி போட்டு விட்டு, அதிலே வாழ்கின்றவர்களுடைய தரத்தையும் நிலையையும், அவர்கள் பெறுகின்ற வருமானத்தையும், கணக்கில் எடுத்துக்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [20th November 1963]

கொள்ளாமல், விட்டுவிடுவோமானால், இந்த வரி பல ஏழை எளிய வர்களை பாதிக்கக் கூடியதாக அமையும் என்பது திண்ணம். அதை மனத்திலே வைத்துக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு முற்படுதல் வேண்டும்.

மேலும், இந்த மசோதா முதல் முறையாகக் கொண்டு வரப் படுவதால், குறைபாடுகள் இல்லாத அளவுக்கு இதை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை, இதனால் உடனடியாக மக்களுக்கு சில பல சங்கடங்கள் ஏற்படாத வகையில் நிறைவேற்றும் பொறுப்பை அரசினர் மேற்கொள்ளவேண்டும். இந்த முறையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருகிற பொழுது, சாதாரணமாக இப்பொழுதே வருமானத்தை விட, செலவினம் அதிகமாக ஆகின்ற அளவிற்குத்தான் பல்வேறு ஏழை எளிய மக்கள், சாதாரண பாட்டாளி, தொழிலாளிகளின் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன என்பதை மனதிலே கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய வருவாயை வைத்துக்கொண்டு செலவினத்தை ஈடுகட்ட முடியாத நிலைமையில், இந்தப் புது வரி அவர்களை பாதிக்காத அளவுக்கு பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த அடிப்படையிலே பார்க்கிற பொழுது, நிலத்தை வைத்திருப்பவர்களுக்கு அதில் பெரிய தொழிற்சாலை நிறுவவதன் மூலம் பெரிய வருமானம் வருகிறது என்றோ, அல்லது மாநகராட்சி, அரசினர் பணிகளின் காரணமாக பெரிய வருமானம் வருகிறது என்றோ கருதுகிற அளவில் அவர்களுக்கு வரி போடுவதிலேயும் நியாயம் இருக்கிறது. ஆனால் எந்த வருமானமும் இல்லாமல், அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிற கூலியை வைத்தே அந்த வீட்டில் அவர்கள் தொடர்ந்து வாழவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறபொழுது, சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டே வாழவேண்டும் என்ற நிலைமையில் இருக்கும்பொழுது, அவர்கள் மீது புதியதாக வரிச் சுமையை ஏற்றுகிற அளவுக்கு இந்த வரி போய்சேரக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் கூலியை நம்பி வாழ்கின்றவர்களுக்கும், ஒரு குறிப்பிட்ட சம்பளத்தை நம்பி வாழ்கின்றவர்களுக்கும், அப்படி வாழ்க்கையை நடத்துகிறவர்களுக்கும், அதாவது அந்த நிலத்தைப் பொருத்து வருமானத்தை பெறுதலுக்கு வந்த விதி விலக்கு அளிக்கின்ற வகையில் குறைந்தது 1½ கிரௌண்டு வைத்திருப்பவர்களுக்கு, விற்பனை வரி செலுத்தாதவர்களுக்கு, அல்லது வருமான வரி செலுத்தக் கூடிய அளவில் தொழில் நடத்தாதவர்களுக்கு, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இருக்கிற நிலங்களை வரி இல்லாத நிலங்கள் என்று அவற்றை ஒதுக்கித்தருகிற அளவிற்கு இந்த மசோதாவில் இடம் ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும். இல்லையென்றால், ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு, அவர்கள் மீது சுமை ஏறுகின்ற அளவுக்குச் சாதாரணமாக தங்களுக்கு என்று ஒரு இடத்தை வைத்துக் கொண்டு, அதில் வீடு கட்டிக்கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு, வாழ்கிறவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை உண்டாகும். 'தாங்களே சொந்தமாக உபயோகப்படுத்துகின்றவர்

20th November 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

களுக்கு, வேறு தொழிலிலோ அல்லது வாணிபத்திலோ ஈடுபடுத்தாமல் தம்முடைய சொந்த உபயோகத்திற்கே வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, 25 சதவிகிதம் வரி குறைக்கப்படலாம் என்று இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது பொதுவாக ஒரு சிலருக்கு வேண்டுமானால் பொருந்தும். சாதாரணமாக ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பொருத்தமாக இருக்காது. அந்த முறையில் யார் யாருக்கு வரியே இல்லாத அளவுக்குச் செய்யவேண்டும் என்று கணக்கெடுத்து, அவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க மேலும் ஸ்லாப் ஸிஸ்டம் என்ற முறையில், ஸோன்களை பிரித்து 1 சதவிகிதம், 2 சதவிகிதம், 3 சதவிகிதம், 4 சதவிகிதம் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தக்கூடிய முறையில், ஸ்லாப் ஸிஸ்டத்தை புகுத்தக்கூடிய முறையில் சிலருக்கு சலுகைகள் ஏற்படுத்த முடியுமா என்பதையும் ஆராயவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக, ஸ்லம் எரியா என்ற இடங்களில், சிறு சிறு வீடுகள் வைத்துக் கொண்டு, தனக்கு வருகின்ற கூலியை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு சிலர் வாழ்கிறார்கள். இம்மாதிரி நிலத்திற்கு வரி போடுவதன் மூலமாக அப்படிப்பட்டவர்களும் வரி செலுத்த வேண்டிய ஆதிக்கத்திற்கு உள்ளாவார்களேயானால், பல வகைகளிலே கூலி உயர வேண்டுமென்று போராடிக்கொண்டிருப்பவர்கள், இந்த வரியைச் செலுத்த முடியாத நிலைக்கு ஆளாவார்கள். எனவே, சேரி வாழ் மக்களுக்கென்று சொந்தமாக நிலம் இருக்குமானால், அந்த நிலத்திற்கு வரி இல்லை என்று விதி விலக்கு அளிக்க முன்வர வேண்டும். எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தது போல, இந்தப் புது வரி போடுவதன் மூலமாக, வாடகை வருமானம் பெறுகிறவர்கள், இந்த வரியைச் செலுத்தலாம் என்ற நோக்கத்தோடு செய்தாலும், அதை வாடகைக்காரர்கள் மீது ஏற்றுவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடுவார்கள். அதேதான் நடைமுறையில் வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு என்ன வழிவகைகளை அமைச்சரவை மேற்கொள்ள இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1-00
p.m.

சிறு சிறு நிலங்கள் வைத்துக்கொண்டு, இந்த வரியைக் கட்டமுடியாதவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கக் கூடிய வகையில் இந்த மசோதாவில் இடமில்லை. அதற்கு இடம் ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு அரசினர் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட வரியின் மூலம் வருமானம் பெற வேண்டும் என்று எண்ணுகிற காரணத்தினாலே, அதை உயர்த்துவதற்கான வகையில் பின்னர் முயற்சிகள் எடுக்கப்படலாம். இது இடைய சங்கடமான போக்குகள் எப்படி இருக்கும் என்று தெரியாத நிலையில், இதை எல்லோருக்கும் புகுத்துகின்ற நிலைமையில், எல்லோருக்கும் நிலத்தினுடைய அடிப்படையில்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [20th November 1963]

வைக்காமல், அதன் மேலே வாழ்கின்றவர்களின் தரத்தை, நிலையைப் பொறுத்து, அவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்து, செலுத்தக்கூடிய வாய்ப்பு உடையவர்களுக்கு இந்த வரிச் சுமை போய்ச் சேரும்படி செய்ய வேண்டும். இந்த மசோதாவைத் திருத்தி அமைக்கும் வகையில் அமைச்சரவை கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றைய தினமும், இப்பொழுதும் நடந்த பொது விவாதத் திற்குப் பதில் சொல்லக்கூடிய முறையிலே, கனம் அங்கத்தினர் கள் எழுப்பியுள்ள சில பொதுவான விஷயங்களுக்குப் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக, சுதந்திராக் கட்சி அங்கத் தினர்களைத்தவிர, மற்றவர்கள் எல்லோரும் இந்தப் புது வரியை கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொது ஆட்சேபம் எதுவுமில்லை. இந்த மசோதாவிலே கண்டு இருக்கக் கூடிய வரி விதிப்பை இந்த மன்றத்திலே சாங்கோபாங்கமாக விவாதம் செய்து இருக்கிறோம். ஏற்கனவே கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையிலே நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்த போதும், இந்த மசோதாவில் வந்து இருக்கக்கூடிய வரி விதிப்பை அவர்கள் விமர்சனம் செய்யும்போதும், இது சம்பந்தமாக நாம் பேசியிருக்கிறோம். அதோடுமட்டுமல்லாமல், இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பும்போதும் இந்த புது வரி சம்பந்தமாக நாம் பேசியிருக்கிறோம். இதற்கெல்லாம் பிறகு பொறுக்கு கமிட்டியினர் இந்தச் சபையிலே நடந்த விவாதத்தை மனத்தில் கொண்டு, அதோடு கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறியதுபோல், இது ஒரு புதிய வரி என்ற முறையிலே, இதில் இருக்கக்கூடிய பலவிதமான கஷ்டங்களையெல்லாம் தெரிந்து, அதற்கு ஏற்ற வகையிலே தகுந்த முடிவுகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ப தற்காக, பொறுக்குக் கமிட்டியும் இதை நுணுக்கமாகக் கவனித்து முடிவுகள் செய்திருப்பது நான் சமர்ப்பித்த அறிக்கையி லிருந்து நன்கு புலப்படும். ஆகவே, இந்த வரி விதிப்பை ஏற்றுக் கொண்டதற்கு பிறகு ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் பல திருத்தங்களை கனம் அங்கத்தினர்கள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இந்த வரி விதிப்பைப்பற்றி தங்களுடைய டிஸென்டிங் மினிட்ஸில் தெரிவித் ததோடு அல்லாமல், சற்று முன்பு பேசிய கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னுடைய பொது எதிர்ப்பை தெரிவித்துக் கொண்டு அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுவதைப் பார்த் தால் இந்த வரி விதிப்பு ஏதோ ஒரு பொருந்தாத காரியம் என்று சொல்வதாகத் தெரிகிறது. ஆனால், மற்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் களைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் எடுத்திருக்கக்கூடிய முடிவை அப்படியே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன் னால் அது மிகையாகாது. கடைசியாகப் பேசி முடித்த எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியதைப் பார்த்தால், ஒரு சொத்தின் மதிப்பு உயருவதற்குக் காரணம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர் கள் கொண்டிருக்கக்கூடிய கருத்தின் அடிப்படையில் இல்லை என் பது தெரியவரும். அதைவிட அரசாங்கத்தின் திட்டங்களும்,

20th November 1963]

[திரு. வெ. ராமையா]

இன்னும் பொது ஸ்தாபனங்கள் செய்யக்கூடிய முன்னேற்றகரமான வேலைகளினால்தான் சொத்தின் மதிப்பு உயருகிறது என்பதை எல்லா நிபுணர்களுமே ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள்.

குறிப்பாக, இந்த வரி விதிப்பு உடனடியாக சென்னை நகரிலே அமலுக்கு வர இருக்கும்போது, சென்னை நகரிலே ஏற்பட்டிருக்கும் நிலையை நாம் சற்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் சா. கணேசன் அவர்கள் ஏதோ படித்தவர்கள், வாழ்க்கையில் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் வாழும் பகுதிகளில்தான் சொத்தின் மதிப்பு கொஞ்சம் உயர்ந்திருக்கிறது என்றும், மற்றப்படி ஏழை எளியவர்கள் வாழக்கூடிய பகுதிகளில் சொத்தின் மதிப்பு குறைந்திருக்கிறது என்றும் தெரிவித்தார்கள். சென்னை நகரை பொறுத்த வரையில் சொகுசாக வாழக்கூடியவர்கள் வசிக்கும் சில பகுதிகளைத் தவிர வாணிபம் செய்யும் இடங்களின் மதிப்பு சமீப காலத்தில் ஏராளமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பது தெரியவரும். ஏதோ உல்லாசமாக வாழக்கூடிய ஒரு சிலர் அடையாற்றிலும், இன்னும் சில பகுதிகளிலும் வாழ்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக் கொண்டாலும், மவுண்ட்ரோடு பகுதி, சைனா பஜார் பகுதி இதுபோன்ற இடங்களில் நிலத்தின் மதிப்பு நிச்சயமாக பெரும் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ள முடியும். இதற்கு அரசாங்கம் காரணம் இல்லை என்று சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, எப்படித்தான் இந்தக் கருத்தை திரும்பத் திரும்ப திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நகரத்திலுள்ள நிலத்தின் மதிப்பு உயர்ந்ததற்குக் காரணம் இது சென்னை ராஜ்யத்தின் தலைநகரமாக இருக்கிறது என்று பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு எல்லோரும் நினைத்தார்கள். அன்றைக்கு ஆந்திரப் பகுதி, கேரளப் பகுதி, முதலிய பகுதிகள் சேர்ந்து இருந்த காரணத்தினால்தான் இந்த நகரத்திலுள்ள நிலத்தின் மதிப்பு உயர்ந்து வருகிறது என்று நினைத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு ஆந்திரப் பகுதி, கேரளப் பகுதி பிரிந்துபோன பிறகு சொத்தின் மதிப்பு விழுந்துவிடுமோ என்ற நினைப்பும் இருந்தது. ஆனால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவு அடைந்து, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் அமலுக்கு வந்திருக்கும் பொழுது, ஆந்திர, கேரளப் பகுதிகள் பிரிந்துபோன பிறகும் கூட சென்னை நகரத்திலுள்ள சொத்தின் மதிப்பு அதிகமான அளவிற்கு உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதை சந்தேகத்துக்கு இடம் இன்றி எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். தொழில் ரீதியாகப் பார்த்தால், சென்னை நகரம் பெரும் அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. நம் முன்னர் இருக்கக்கூடிய கேள்வி இது தான். ஒரு தனிப்பட்ட நிலச் சொந்தக்காரருடைய முயற்சியின்றி நிலத்தின் மதிப்பு உயரும்பொழுது, அதற்கு முக்கிய காரணமாக அரசாங்கத்தினுடைய திட்ட வேலைகளாக அமைந்திருக்கும்பொழுது, அந்த மாதிரி மதிப்பு உயர்ந்து இருப்பதிலே அரசாங்கம் ஒரு பங்கு கேட்பதில் என்ன தவறு என்பதுதான்

[திரு. வெ. ராமையா] [20th November 1963]

இப்பொழுது எழுந்துள்ள கேள்வி. இதை பல நிபுணர்கள் ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை காரணமாக, திட்டங்கள் காரணமாக நிலத்தின் மதிப்பு உயரும்போது அதில் இருந்து நாட்டினுடைய வளர்ச்சிக்காக, மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக அப்படி உயர்ந்திருக்கக்கூடிய மதிப்பிலிருந்து ஒரு சதவிகிதத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதில் குற்றம் இல்லை, அது அவசியமும் கூட என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தப் புது வரியினால் பாதகம் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகவே இதையெல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து பொறுக்கு கமிட்டியினர் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஏராளமான சொத்துக்கள் படைத்தவர்களைப் பொறுத்த வரையில், வரி விதிப்பு கொஞ்சம் அதிகமாக இருந்தாலும்கூட ஆட்சேபனை இருப்பதற்கு இடம் இல்லை. ஆனால் அதே நேரத்திலே யாருக்கும் பாதகம் வரக்கூடாது என்ற பொது முறையிலே வரி விதிக்கப்பட வேண்டும். அதே நேரத்திலே வரியும் மிக குறைந்த அளவில் விதிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. ஆரம்பத்தில் மசோதாவில் ரூ. 1,000-க்கு ரூ. 5 என்றுதான் வரி போட்டிருந்தது. இந்த நிலத்திலிருந்து வரி அந்த அடிப்படையில் வருலிக்க வேண்டும் என்று போட்டிருந்தோம். ஆனால் பொறுக்குக் கமிட்டியில் அதை பரிசீலனை செய்யும்போது கனம் அங்கத்தினர்கள் அதை இன்னும் மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்தின நேரத்தில் கமிட்டியில் ரூ. 1,000-க்கு ரூ. 4 என்ற வகையில் (குறுக்கீடு) வரி விதிக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள், சபை ஏதேனும் விசேஷ சலுகை கேட்டால் கொடுக்குமா என்று. இதையே சபையிலேயே தெரிவிக்கக்கூடிய முறையில் அமைக்கலாம் என்று நினைத்தேன். ஆனால், கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சபையின் பிரதிநிதிகள் பொறுக்கு கமிட்டியில் இருக்கும்போது, அவர்கள் சாங்கோபாங்கமாக பரிசீலனை செய்யும்போது அதை செல்க்ட் கமிட்டியிலேயே தீர்மானித்து விடலாம் என்ற கருத்தை தெரிவித்தார்கள். ஆகவேதான் 4 சதவிகிதம் என்று ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம். 4 சதவிகிதம் என்று சொல்லும்போது, இந்த வரி முதல் தடவையாக வருவதால் இது யாருக்கும், குறிப்பாக கஷ்டப்படுபவர்களை கஷ்டப்படுத்தி விடுமா என்று நினைப்பவர் களுக்கு கஷ்டம் வரக்கூடாது என்ற நிலையில் வைத்திருக்கிறோம். இப்படி 4 சதவிகிதம் என்று வைப்பதால் பெரும் அளவு அரசாங்கத்தின் வருமானம் குறைந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் ஆரம்ப காலத்தில் யாருக்கும் கஷ்டம் வரக்கூடாது என்ற வகையில் பொறுக்குக் கமிட்டியில் அனுதாபத்தோடு தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு சாரார் கூறுகிறார்கள், “இந்த அர்பன் லான்ட் டாக்ஸை என்பதையே விட்டுவிட்டு குவிரென்ட் முறையையே கொஞ்சம் அதிகப்படுத்திவிடக்கூடாதா?” என்று எனது முக உரையிலேயே நான் சொன்னேன். குவிரென்ட் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு இருக்கும் முறை ஒரு சயிண்டிக் முறையில் அமை

20th November 1963] [திரு. வெ. ராமையா]

யாத வரியாக இருக்கிறது. பரிசீலனை செய்து ஏற்றுக் கொண்டு ருக்கக்கூடிய இந்த அர்ப்பன் லாண்ட் டாக்ஸ்தான் சிறந்த முறையாக இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் படுகிறது. இதனால் யாருக்கும் தொந்தரவு வராது.

இன்னொரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது, செலக்ட் கமிட்டியிலும் இங்கேயும், 1½ கிரவுண்டு அல்லது இரண்டு அல்லது மூன்று கிரவுண்டு அல்லது சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் கூறியதுபோல, மற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாத, ஒரு ஏகர் கட்டிடத்திற்கு விலக்கு கொடுக்கலாம் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது.

திரு. சா. கணேசன் : மன்னிக்க வேண்டும். டவுன் பிளானிங் ஸ்கீமிலே ஒரு விடு கட்டுவதற்கு ஒரு ஏக்கர் நிலம்தான் என்று கட்டுப்பாடு இருப்பதால் இந்த வரி விதிப்பால் கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பதற்காக சொன்னேன். அதிலேயும் விளக்கம் சொன்னேன், ரூ. 50 ஆயிரத்துக்குட்பட்ட மதிப்புள்ள வீடுகளைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : நமக்கு முன்னிருக்கும் பிரச்சனை வீடுகளுக்கு வரி நிர்ணயிப்பது அல்ல. ஒரு ஏக்கரில் வீடு கட்டியிருந்தால் அதை விட்டுவிட வேண்டும் என்று சொன்னதுபோல் பட்டது. வாதத்திற்காக மட்டுமல்ல, 1½ கிரவுண்ட் என்று சொல்லும்போது அது எந்த இடத்தில் என்று பார்க்க வேண்டும். எப்படி இந்த சட்டத்திலிருந்து விலக்கு கொடுப்பது என்று பார்க்கும்போது அதிகப்படியான வித்தியாசங்கள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக சைனா பஜாரில் உள்ள 1½ கிரவுண்ட் எத்தனை ஆயிரம் பெறும் (குறுக்கீடு) என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். எத்தனை லட்சம் என்று கேட்கிறார்கள். சைனாபஜாரிலும், ரெஸிடென்ஷியல் வார்டர்ஸ் இருக்கின்றன. இங்கே 16 கிலோ மீட்டர் என்று எல்லை போட்டிருக்கிறோம். அந்த எல்லையின் கடைசியில் 1½ கிரவுண்ட் இருந்தால், அது அடையார் பகுதியாக இருந்தால் அந்த சொந்தக்காரரை ஏழை என்பதா இல்லையா? ஆகவே, கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொல்லியதுபோல இந்த சிலாப் லிஸ்டம் முறையை ஓர் அளவுக்கு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த மசோதாவிலே பார்த்தால் ஜோன் ஆக பிரித்திருக்கிறோம். அடுத்த பகுதியை சப்ஜோகை பிரிக்கிறோம். பொருத்தகு.கமிட்டியில் சப்ஜோனுடைய குறைந்த பட்ச எல்லையை அகற்றிவிட வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்தோம். அது யாருக்கும் அதிகம் பாதகம் ஏற்படாமல் எல்லையை நிர்ணயம் செய்ய அதிகாரம் வேண்டும் என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்பொழுதுதான் நடுத்தர மக்களுக்கு, கீழே இருக்கும் மக்களுக்கு, புதுதாப்பு கொடுக்க முடியும். 1½ கிரவுண்ட், 3 கிரவுண்ட் என்று சொல்லும்போது சமமான ஒரே சந்தர்ப்பத்தை அல்லது ஒரே வசதியை எல்லா மக்களுக்கும் கொடுக்க முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் மதியழகனும் மற்றவர்களும் மறு பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் புரியும். இந்த முறையை சட்டத்திலிருந்து விட்டுவிட வேண்டும் என்று சொல்லுவது பொருத்தமானது அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. வெ. ராமையா] [20th November 1963]

மற்றொரு முக்கியமான கேள்வியை கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 31-வது ஷரத்தைக் குறித்து பேசும்போது சொன்னார்கள். அவருடைய நினைவு பூராவும் ஏதோ இந்த ஷரத்தின் அடிப்படையில் வாடகைக்கு குடியிருப்பவர்கள் பேரில் இந்த வரிச்சுமையை சுமத்தி விடுவார்களோ என்ற அச்சத்தை தெரிவித்தார்கள். விவரமாகச் சொல்லுகிறேன். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த வரி வாடகைக்கு குடியிருப்பவர்களிடமிருந்து விழக்கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் முடிவு. அதே நேரத்திலே பல ஸ்தாபனங்கள் பல சட்டங்களின் காரணமாக தங்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய நில வருமானத்தை மாற்றிக் கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனையை பொறுக்கு கமிட்டியின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தார்கள். அதன்பேரில் ஏற்பட்ட முடிவை விவரமாக சபைக்கு சொல்லக் கூடாது என்று இருப்பதால் இந்த “நோட்டை” படிக்க விரும்புகிறேன்—

The Bill has been drafted on the general consideration that land value has gone up and that as a result the land owners have benefited or have property worth several times their original value. There are, however, a number of cases where land belonging to temples, wakfs, trust properties, etc., had been leased out for low rent years ago. I have a statement giving a few examples of this kind. The statement gives the area of the various cases of free holds and exempted categories of lands. The rents in all these cases are nominal. In most of the cases cited the buildings have been put up by the occupants themselves long time ago. There are also cases of buildings put up long ago on trust, etc., properties and rented out on very nominal rents. The proposed urban land tax is 0.4 per cent on the average market value (i.e., Rs. 40 on every Rs. 10,000). The owners of the superstructures put up on the various lands mentioned in the statement are protected by the provisions of the Madras City Tenants Protection Act, 1921. The proposed rates of urban land tax will be very harsh on the owners of the sites where the rents are much lower than the income derived by them.”

இத்தகைய ஒரு கஷ்டம் குடியிருப்பவர்களுக்கு வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் ஒரு ஷரத்தைச் சேர்த்திருக்கிறோம். அதுவும் வாடகையோடு இந்த வரியை உயர்த்தக் கூடாது. ஆகவே, தனிப்பட்ட முறையில் இந்த வரியைக் கொண்டுபோய் வாடகையோடு இணைத்துவிடக்கூடிய முயற்சி நடந்தால் அதை அரசாங்கம் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும். ஆகவே, இதுபற்றி கனம் அங்கத்தினர் கவியாணசுந்தரம் அவர்கள் கவலைப்பட வேண்டாமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் நான் இப்போது கூறியதற்கும் மேலாக ஏதாவது விளக்கம் தேவைப்பட்டால்—நிறைய திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன—ஷரத்து வாரியாக மசோதா பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்போது, ஒவ்வொரு திருத்தமாக விவாதத்திற்கு வரும்போது தக்க விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

20th November 1963] [திரு. வெ. ராமைய்யா].

ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மேலும் சபையின் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இந்த மசோதாவை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று மட்டும் கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : மார்க்கெட் வால்யூ நிர்ணயிக்கும் விஷயத்தில்—குறைந்த பட்சம், அதிக பட்சம் என்று மட்டும்தான் போட்டிருக்கிறோம். விதிகளிலாவது இன்னும் விவரமாகப் போடவேண்டுமென்ற கருத்து பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருந்தது. ஆகவே, மூன்று வருஷ சராசரி என்ற அடிப்படையிலாவது அதைப் போட கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முயல் வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அந்த ஷரத்து வரும்போது பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நகர்ப்புறங்களில் இருக்கும் நிலத்தின் மதிப்பு உயர்வதற்கு, நகராட்சி மன்றங்கள் எடுத்துக் கொள்கிற திட்டங்களே காரணமாக இருப்பதால், இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக வரக்கூடிய வரிப்பணத்தில் இத்தனை சதவிகிதம் அந்த அந்த நகரங்களில் அமைகின்ற நகராட்சி மன்றங்களுக்குப் போகும் என்பதாகவே இந்த மசோதாவில் வழிவகை செய்யப்படுமா? இல்லையென்றால் அத்தகைய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : நகர சபைக்குத் தேவையான உதவிகளை அரசாங்கம் அவ்வப்போது அவர்களுக்கு அளித்து வருகிறது. இந்த வரிப்பணத்தில் இருந்துதான் கொடுக்கவேண்டுமென்பதில்லை. இந்த வரிப்பணத்தில் இத்தனை சதம் என்று நாம் ஒதுக்குவோமானால் அதன்மூலம் கிடைக்கக்கூடிய பணத்தைவிட அதிகமாகவேதான் உதவிக்கொண்டு வருகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் ஏற்றுக் கொள்வார். ஆகவே, அத்தகைய ஒரு ஏற்பாட்டுக்கு அவசியம் இல்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram was put and lost.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I am pressing my amendment.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Urban Land Tax Bill, 1963 (L.A. Bill No. 2 of 1963), as amended by the Select Committee, be recommitted with instructions :—

(1) to suggest suitable amendment for exempting

(a) lands occupied by buildings and used by the owner thereof for their own residence, no portion is let out or used for any other purpose;

[20th November 1963]

(b) where the extent of such lands or where a person owns more than one plot, falling under this clause and the aggregate area of such lands does not exceed $1\frac{1}{2}$ grounds;

(2) to suggest suitable amendment for mitigating the hardship on the poorer section of the people by levying the tax at a slab rate ranging from 0.1 per centum to 0.5 per centum of the market value with due regard to the extent of each holding and the purpose for which it is used;

(3) to suggest necessary amendment for safeguarding the interests of owners in underdeveloped areas and slums; and

(4) to suggest necessary amendment for protecting the interests of the poorer class from enhanced house rent by the landlords.

The amendment was put and declared lost. A poll was demanded.

Mr. SPEAKER: As the division will take place now, I request hon. Members to occupy their respective seats. No hon. Member should enter the House until the division is over.

The House divided thus:—

Ayes—

Sri V. R. Nedunchezhiyan
" M. Karunanidhi
" K. A. Mathialagan
" Saw. Ganesan
" M. Kalyanasundaram
" A. P. Dharmalingam
" M. Rajangam
" Kanchi Manimozhiar
" M. Shanmugam
" N. Rajangam
" V. Arunachalam

Srimathi Manonmani Ammal

Sri S. Madhavan
" T. P. Alagammuthu
" S. Mani
" A. Thiagarajan
" P. Murugaiyan
" A. Duraiyarasan
" V. R. Periamann
" C. G. Viswanathan
" S. Muthulingam

Pulavar K. Govindan

Sri C. V. Velappan
" C. Manickam
" T. Chinnasamy
" M. R. Krishnamurthy
" A. Thangavelu
" Munu Adhi
" S. Murugaiyan
" P. U. Shanmugam

Srimathi Jagadambal Velayudham

Sri K. S. Mani
" K. Thirupathy
" C. K. Chinnaraji
" M. P. Vadivelu
" N. P. Sengottuvelu

Sri M. V. Karivengadam

" A. G. Balakrishnan
" S. Ramaswamy
" V. Krishnamurthy
" S. J. Ramaswamy
" R. Sampangi

Noes—

Sri K. Parthasarathy
" M. Alagiriswamy
" C. M. Ambikapathi
" L. Anandan
" S. Angamuthu Naiker
" A. Appavoo Thevar
" A. Arumugam
" A. M. P. S. Balagangadharan
" V. Bashyam Reddi

The Hon Sri M. Bhaktavatsalam

" Sri P. Kakkan
" Sri V. Ramaiah
Sri P. Ramachandran
" R. Krishnaswamy Naidu
" A. S. Dhakshinamoorthy Gounder
" V. Ellamma Naidu

" T. P. Elumalai
" T. Kadambavana Sundaram
" T. Karcha Gowder
" C. Kothandarama Bhagavathar.
" K. M. Krishnaswami
" T. Manavalan
" M. Maruthanayakam Pillai
" M. P. Muthukaruppanaswamy Gounder.

" P. K. Muthuvelappa Gounder
The Hon. Sri N. Nallasesanapathi Sarkara
Manradia.

Srimathi T. N. Anandanayaki

20th November 1963]

Nces—cont.

Srimathi C. Kolandai Ammal
" P. K. R. Lakshmikantham
" Rajathi Kunchithapatham
" R. Parvathi Arjunan
" N. K. Ranganayaki

Kumari. D. Sulochana

Sri K. P. Palanisamy
" G. D. Perumal Raju
" R. Ponnappa Nadar.
" R. Rajagopalswamy Naicker

Sri P. Rajagopal
" A. Ramachandra Rayar
" A. L. Ramakrishna Naidu
" N. S. Ramalingam

Sri N. Ramaswamy Udayar
" K. T. Kosalram
" B. Natarajan
" V. Sankaran
" P. R. Srinivasa Padayachi
" M. S. Selvarajan
" R. Sengaliappan
" N. Shanmugasundaram
" SV. SM. Sivaraman Ambalam
" O. Srinivasa Reddjar
" R. Subramaniam
" M. D. Thiagaraja Pillai
" A. P. C. Veerababu.
" O. Venkatasubba Reddi
" M. William

Ayes 42; Noes 56; Neutral *nil*.

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

" That the Madras Urban Land Tax Bill, 1963 (L.A. Bill No. 2 of 1963), as amended by the Select Committee, be taken into consideration."

1-30
p.m.

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9.00 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS PLACED ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders.

Nil

B. Reports, Notification and other papers.

* 82 *The Madras Cattle disease (Amendment) Bill, 1963.*

* Circulated to Members on 18th November 1963.